ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 62 • Seria II • Nr. 662 • 31 august 1968 • 8 pagini — 15 bani

„În strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist, Republica Populară Romînă militează activ pentru micșorarea încordării internaționale, pentru promovarea principiilor de coexistență pașnică, pentru zădărnicirea oricăror uneltiri ale cercurilor imperialiste agresive, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale și statornicirea unei păci trainice în lume."

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A R. P. ROMINE

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne

Tovarăși deputați și deputate,

Actuala sesiune a Marii Adunări Naționale este chemată să examineze situația internațională și să dezbată problemele politicii externe a Republicii Populare Romîne. Ea va exprima poziția poporului romîn față de acestea și în special față de problema dezarmării, cea mai importantă cerință a vieții internaționale — înscrisă pe ordinea de zi a apropiatei sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Convocarea în acest scop a organului suprem al puterii de stat subliniază marea însemnătate pe care partidul și guvernul nostru o acordă vieții internaționale și îndeosebi problemei dezarmării. Este un izvor de forță al puterii populare faptul că politica noastră externă se identifică cu cerințele și aspirațiile poporului, că ea se bucură de sprijinul activ al acestuia.

Marea Adunare Națională se întrunește la scurtă vreme după cel de al III-lea Congres al Partidului, care a consfințit victoria deplină a socialismului în țara noastră și a marcat intrarea în noua etapă de dezvoltare a țării — etapa desăvîrșirii construcției socialismului. Poporul romîn a pășit cu hotărîre și elan la înfăptuirea programului de luptă și de muncă elaborat de Congres. Planul de șase ani, schița programului de perspectivă oglindesc cu putere preocupările pașnice, constructive ale poporului romîn și marea lui încredere în viitor, în perspectivele păcii mondiale. Referindu-ne la industrie, temelia forței economice a țării, ea indică — vorbind în mod figurat — că în decurs de 6 ani vom făuri o Romînie de două ori mai puternică decît cea de astăzi, iar peste 15 ani — de 26 de ori mai puternică decît cea dinainte de război. Iată planul de „cuceriri" și „expansiuni" pe care ni l-am pus în față și pe care-l vom înfăptui cu armele păcii! (Aplauze puternice).

Asigurarea viitorului luminos al patriei reprezintă obiectivul primordial al politicii externe a statului nostru. Congresul al III-lea al Partidului a definit cu claritate politica externă promovată de Partidul Muncitoresc Romîn și de Guvernul Republicii Populare Romîne, politică de fermă apărare a păcii.

La temelia politicii externe a statului nostru s-a aflat și se află prietenia și alianța indestructibilă cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale lagărului socialist. Coeziunea și unitatea lagărului socialist reprezintă chezășia apărării păcii, garanția victoriei politicii de pace și securitate internațională. (Aplauze).

În strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist, Republica Populară Romînă militează activ pentru micșorarea încordării internaționale, pentru promovarea principiilor de coexistență pașnică, pentru zădărnicirea oricăror uneltiri ale cercurilor imperialiste agresive, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale și statornicirea unei păci trainice în lume. Această politică corespunde intereselor vitale ale poporului romîn, intereselor forțelor păcii și progresului de pretutindeni. Ea nu este dictată de considerente de conjunctură, ci este o orientare politică permanentă, luminată de farul învățăturii marxist-leniniste, fundamentată pe aprecierea științifică a raportului de forțe și a tuturor factorilor care influențează mersul evenimentelor pe arena internațională.

Coexistența pașnică — necesitate vitală pentru întreaga omenire

Creșterea continuă a forțelor sociale care militează pentru pace și securitate internațională, pentru democrație și progres social este una din trăsăturile cele mai semnificative ale situației internaționale. Aceasta își găsește cea mai puternică expresie în dezvoltarea impetuoasă a forțelor Uniunii Sovietice și a celorlalte țări care fac parte din sistemul mondial socialist.

Succesele strălucite ale Uniunii Sovietice în toate domeniile construcției comunismului, creșterea în linie ascendentă a producției industriale și agricole însoțită de rapida și continua ridicare a nivelului de trai în țările care construiesc socialismul — toate aceste realizări în care se exprimă superioritatea socialismului — exercită o influență determinantă asupra întregii dezvoltări contemporane, însuflețind pe oamenii muncii, toate popoarele, în lupta lor pentru independență, pentru o viață cu adevărat liberă și fericită.

Este caracteristic pentru fizionomia morală a celor două lumi — socialistă și capitalistă — că, în timp ce știința sovietică apropie clipa primei călătorii a omului în spațiul interplanetar, în Statele Unite ale Americii, așa cum mărturisesc înșiși autorii programului american de cercetări cosmice, se acordă prioritate eforturilor spre realizarea satelitului-spion.

Sîntem martorii elanului de nestăvilit al mișcării de eliberare națională, care dărîmă ultimii piloni ai perimatului și odiosului sistem al colonialismului. Numai în acest an au apărut pe harta lumii 14 noi state ale continentului african. Dintr-o rezervă a imperialismului, popoarele care scutură lanțurile sclaviei devin o rezervă a forțelor păcii și progresului social. Promovarea de către tinerele state independente afro-asiatice a unei politici de coexistență pașnică lărgește „zona păcii" și restrînge posibilitățile forțelor agresiunii.

Evenimentele actuale spulberă legenda creată în marile metropole occidentale că popoarele înrobite obțin independența din mărinimia colonialiștilor. În realitate, independența este rezultatul luptei pline de jertfe duse vreme îndelungată de popoarele care au sfărîmat lanțurile sclaviei coloniale. Nenumărate fapte arată că chiar după proclamarea independenței de stat, colonialiștii caută pe toate căile, inclusiv prin agresiune directă, să sugrume libertatea noilor state. Cînd poporul congolez a arătat că înțelege să se bucure de o independență reală, foștii stăpînitori au pornit, cu sprijinul aliaților lor din N.A.T.O., o acțiune militară împotriva independenței și integrității tinerei Republici Congo. Pactul N.A.T.O. pe care conducătorii occidentali nu ostenesc în a-l descrie ca un „pact defensiv" și-a arătat în fața lumii întregi caracterul său agresiv, îndreptat nu numai împotriva statelor socialiste, dar și împotriva mișcării de eliberare din colonii și țări dependente. S-a dovedit însă, încă o dată, că în zilele noastre operațiunile coloniale de „pacificare" sînt pînă la urmă sortite eșecului. Poporul romîn salută lupta eroică a poporului congolez și a celorlalte popoare africane care-și apără cu un curaj admirabil dreptul la o viață independentă. (Aplauze).

Pe continentul american, în America Latină, socotită de mai bine de un secol „curtea dosnică a Statelor Unite", patrioții Cubei conduși de Fidel Castro au rupt lanțurile asupririi și au desfășurat larg steagul luptei pentru independență și progres social. Sîntem alături de poporul Cubei, care respinge cu hotărîre șantajul, actele de agresiune economică și amenințările imperialismului. (Aplauze).

Lupta popoarelor pentru cucerirea și consolidarea independenței are un reazim sigur în țările puternicului lagăr socialist.

Noi considerăm ca un factor de mare importanță al vieții internaționale faptul că o serie de state nesocialiste cum sînt India, Indonezia, Birmania, Ceylon și altele duc o politică de pace și de neparticipare la blocurile militare occidentale. Apărîndu-și independența și drepturile suverane, un număr crescînd de state din Asia, Africa și America Latină ajung la o poziție comună cu statele socialiste în problemele mari ale războiului și păcii ca și în alte probleme esențiale ale vieții internaționale. De aceea între

(Continuare în pag. 2-a)

★ ★

Ședința din ziua de 30 august

Marți 30 august s-au deschis lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

Deputații au primit cu puternice aplauze pe conducătorii partidului și statului.

În loja din dreapta a incintei au luat loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Alexandru Bîrlădeanu.

În loja din stînga incintei au luat loc tovarășii: Ion Gheorghe Maurer, Anton Moisescu, Mihail Ralea, Gheorghe Stoica și ceilalți membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

La deschiderea sesiunii au asistat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București. Au fost de față conducători ai instituțiilor centrale, ai organizațiilor obștești, fruntași în muncă din întreprinderile Capitalei, oameni de știință și cultură, ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a deschis lucrările sesiunii.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi, care cuprinde un singur punct: „Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne".

Primit cu puternice aplauze, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale a prezentat raportul: „Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne".

Lucrările sesiunii continuă.

★

În cursul zilei de marți, Comisia de politică externă a Marii Adunări Naționale s-a întrunit în ședință de lucru.

(Agerpres)

Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

statele socialiste şi noile state independente s-au creat şi se dezvoltă legături trainice, multilaterale.

Importante deplasări în direcţia sprijinirii eforturilor spre destindere internaţională s-au produs şi în opinia publică din ţările occidentale. Oameni politici influenţi muncitorii, partizanii mişcării pentru pace, diferitele organizaţii pentru interzicerea armelor atomice din ţările apusene, se pronunţă din ce în ce mai hotărît pentru schimbarea cursului actualei politici de încordare şi de război rece.

Zi de zi evenimentele de pe arena internaţională confirmă justeţea aprecierilor Declaraţiei Consfătuirii de la Moscova şi Manifestului Păcii din 1957, bazate pe teza că în epoca noastră forţele care luptă pentru pace au crescut atît de puternic încît s-a creat posibilitatea deplină a preîntîmpinării războiului mondial. Această posibilitate se poate transforma în realitate nu din cauză că imperialismul şi-ar fi schimbat natura şi ar fi renunţat la planuri războinice, ci din cauză că raportul de forţe pe arena mondială s-a schimbat în favoarea forţelor păcii, democraţiei şi socialismului şi că acest proces se accentuează tot mai mult.

De cea mai mare însemnătate în determinarea deplasărilor din opinia publică au fost şi sînt eforturile neobosite depuse de U.R.S.S. pentru îmbunătăţirea climatului internaţional, spiritul de iniţiativă al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al guvernului sovietic în frunte cu tovarăşul Hruşciov în promovarea coexistenţei paşnice, fermitatea cu care dejoacă manevrele adepţilor încordării, perseverenţa cu care militează pentru unirea forţelor păcii. **(Aplauze puternice).** Comentatori occidentali şi lideri politici recunosc că iniţiativele diplomatice ale Uniunii Sovietice sînt acelea care dau tonul în viaţa internaţională.

Datorită luptei perseverente a Uniunii Sovietice, a celorlalte ţări ale lagărului socialist şi a altor state iubitoare de pace s-au obţinut unele rezultate pozitive în direcţia destinderii în viaţa internaţională.

Faţă de aceste rezultate şi de perspectivele deschise, cele mai reacţionare grupări ale burgheziei monopoliste şi ale cercurilor militariste din Statele Unite ale Americii au dezlănţuit o ofensivă susţinută pentru a anihila roadele eforturilor îndreptate spre destindere şi a înrăutăţi climatul internaţional.

Trimiterea avioanelor americane de spionaj în spaţiul aerian al Uniunii Sovietice, torpilarea întîlnirii şefilor guvernelor celor patru puteri, în care omenirea şi-a pus mari speranţe, zădărnicirea tratativelor în problema dezarmării sînt expresii ale orientării cercurilor conducătoare americane spre subminarea păcii. Aceste acţiuni au fost însoţite de o nouă intensificare a cursei înarmărilor şi a măsurilor militariste în cadrul N.A.T.O.

Poporul romîn, ca şi celelalte popoare iubitoare de pace, urmăreşte cu vigilenţă măsurile îndreptate spre accelerarea remilitarizării Germaniei occidentale. Încercarea de a ascunde de ochii lumii complotul înarmării atomice a R.F. Germane a fost desconspirat de însăşi generalii vest-germani. Prin „memorandumul" comandamentului Bundeswehrului, căruia guvernul de la Bonn i-a dat în mod public aprobarea, foştii generali nazişti cer — într-o formă ultimativă — înzestrarea armatei vest-germane cu toate armele, inclusiv arma atomică. Caracterul militarist, agresiv al cercurilor revanşarde de la Bonn apare acum într-o lumină şi mai evidentă.

Interesele păcii în Europa cer să se ia măsuri energice pentru prevenirea primejdiei militarismului german. Ţara noastră sprijină cu hotărîre poziţia justă a Uniunii Sovietice şi a Republicii Democrate Germane, care se declară pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania, pentru normalizarea situaţiei din Berlinul occidental, ca o cale sigură spre lichidarea rămăşiţelor războiului şi întărirea securităţii în Europa. **(Aplauze).**

Acţiunile provocatoare ale militariştilor, ale patronilor marilor monopoluri de armamente, politica războiului rece şi a cursei înarmărilor nu au adus şi nu pot aduce Statelor Unite decît un eşec după altul.

Evenimentele din Coreea de Sud, Turcia, Japonia, Laos, desfăşurate ca într-o reacţie în lanţ, arată falimentul politicii „de pe poziţii de forţă". Tocmai datorită acestei politici, numeroşi comentatori şi lideri politici americani apreciază că niciodată în decursul secolului nostru prestigiul şi autoritatea Statelor Unite ale Americii nu au ajuns la un nivel atît de coborît.

Neliniştea sfîrnită chiar în sînul aliaţilor occidentali de caracterul aventurist al politicii imprimate de militariştii de la Pentagon, curentul care se dezvoltă într-o serie de ţări participante la blocurile agresive de a se elibera de riscurile acestei politici, protestele oficiale ale guvernelor respective împotriva folosirii bazelor de pe teritoriul lor în scopuri provocatoare — iată cîteva din roadele pe care le-a cules Washingtonul în urma acţiunilor sale recente.

Numai oameni care şi-au pierdut minţile pot împinge astăzi lucrurile spre un război catastrofal. Tehnica militară a ajuns în zilele noastre la un asemenea nivel încît un conflict militar în care s-ar folosi armele rachetă şi bombele nucleare ar aduce omenirii jertfe, distrugeri şi calamităţi incomparabile cu cele din trecutele războaie.

În epoca noastră coexistenţa paşnică a devenit o necesitate vitală pentru întreaga omenire. Altă alternativă rezonabilă nu există pentru nici un stat.

Încă cu mulţi ani în urmă, marele Lenin a arătat cu clarviziunea lui genială linia de evoluţie a fenomenelor pe tărîm militar pe care le trăim azi. Tehnica modernă — spunea el — contribuie în prezent tot mai mult la caracterul distrugător al războiului. Va veni o vreme cînd războiul va deveni atît de distrugător încît în general el va deveni imposibil.

Această previziune a lui Lenin capătă o deosebită actualitate în vremea noastră. Faptul că superioritatea în domeniul armelor celor mai moderne nu este de partea forţelor agresiunii constituie un factor important de preîntîmpinare a războiului. **(Aplauze).**

Dacă aţîţătorii la război s-ar lansa într-o aventură militară, popoarele ar pune capăt pentru totdeauna sistemului capitalist generator de războaie şi suferinţi pentru întreaga omenire.

Noi sîntem convinşi de superioritatea socialismului în toate domeniile. Considerăm însă că terenul pe care trebuie să ne întrecem cu capitalismul este nu războiul nuclear ci producţia de bunuri materiale, ştiinţa, cultura şi arta, tot ceea ce poate înnobila şi înfrumuseţa viaţa omului.

Socialismul nu are nevoie să fie impus pe calea armelor, prin război. El va triumfa prin forţa exemplului viu, prin ajungerea şi depăşirea din punct de vedere economic a celor mai avansate ţări capitaliste, prin marile avantaje ale sistemului socialist, prin pilda pe care o va oferi tuturor popoarelor înaltul nivel de trai şi de cultură al oamenilor în socialism şi comunism. **(Aplauze puternice).**

Iată esenţa politicii noastre de coexistenţă paşnică.

Statele socialiste militează pentru coexistenţă paşnică nu pentru că ar fi lipsite de forţă şi de nervi tari, ci pentru că acest principiu este singurul conform cu caracterul umanist şi nobil al concepţiei comuniste despre lume şi societate.

Evenimentele de la Paris din luna mai au demonstrat puterilor occidentale că politica de coexistenţă paşnică, de destindere şi de negocieri dusă de Uniunea Sovietică, de lagărul socialist, nu are nimic de-a face cu slăbiciunea. Poziţia demnă şi hotărîtă a tovarăşului Hruşciov la Paris a trezit la realitate pe conducătorii occidentali făcîndu-i să priceapă că negocieri fructuoase cu Uniunea Sovietică se pot duce numai pe bază de egalitate, pe baza respectării reciproce a intereselor fiecărui stat. **(Aplauze puternice).**

Experienţa întregii perioade istorice de la crearea primului stat socialist, Uniunea Sovietică — perioadă în care au apărut noi state socialiste — demonstrează cu prisosinţă că ori de cîte ori în preajma tratativelor sau la masa tratativelor a existat o înţelegere realistă a situaţiei din partea puterilor occidentale, s-au putut realiza acorduri internaţionale reciproc avantajoase şi de mare însemnătate pentru pacea şi securitatea internaţională.

Este limpede că negocieri fructuoase terminate cu acorduri internaţionale sînt posibile şi pe viitor dacă din partea puterilor occidentale se va manifesta o apreciere lucidă a situaţiei.

Dezarmarea generală şi totală — sarcină urgentă şi realistă

Tovarăşi,

Poporul romîn consideră problema dezarmării ca problema cea mai importantă, problema-cheie a vieţii internaţionale. Rezolvarea ei nu este şi nu poate să rămînă un simplu deziderat; istoria a pus-o la ordinea de zi ca o sarcină vitală, urgentă, şi — trebuie subliniat — realistă.

Este o monstruozitate ca în epoca noastră, epocă de mari descoperiri ale geniului uman, capabile să ridice umanitatea pe noi culmi ale progresului şi civilizaţiei, sume fantastice, resurse, energii umane uriaşe să fie folosite pentru pregătirea unui război pustiitor. De aceea popoarele cer să înceteze cursa înarmărilor, să fie înfăptuită dezarmarea generală şi totală.

Necesitatea dezarmării a devenit atît de evidentă, cerinţa popoarelor de a o înfăptui atît de viguroasă, încît nici o ţară, nici un guvern nu mai poate nega însemnătatea şi urgenţa problemei. Aceasta s-a reflectat în adoptarea unanimă de către Organizaţia Naţiunilor Unite a Rezoluţiei privitoare la dezarmarea generală şi totală — ideie care a stat la baza propunerilor prezentate la Organizaţia Naţiunilor Unite, în septembrie 1959, de către guvernul sovietic.

Criteriul hotărîtor în materie de dezarmare, ca de altfel în orice domeniu, sînt faptele. Uniunea Sovietică, ţările socialiste au însoţit propunerile lor de dezarmare cu măsuri concrete. Este cunoscut că în ultimii ani ţările participante la Tratatul de la Varşovia, printre care şi Romînia, preocupîndu-se în permanenţă de asigurarea capacităţii de luptă a forţelor armate şi înzestrîndu-le cu tot ce este necesar pentru a da riposta cuvenită oricărui agresor, au redus totodată în mod unilateral efectivele armatelor şi cheltuielile militare, îndreptînd numeroase fonduri spre sectoare productive ale economiei şi trimiţînd pe ostaşii demobilizaţi pe frontul industriei, agriculturii sau culturii.

Aceste măsuri ale statelor socialiste, menite a crea condiţii favorabile negocierilor de dezarmare n-au fost urmate de nimic asemănător în Statele Unite ale Americii şi în celelalte state occidentale. Dimpotrivă, Ministerul de Război al Statelor Unite ale Americii a anunţat că guvernul american va spori în 1960 alocaţiile militare la 41,5 miliarde dolari. „Aceasta — relatează Agenţia United Press International — este o cifră record pe timp de pace şi ea depăşeşte cu 500 milioane de dolari proiectele din ianuarie ale preşedintelui Statelor Unite ale Americii".

Dar cum se pot împăca măsurile de înarmare luate la Washington cu declaraţiile reprezentanţilor americani la Geneva şi la New York că Statele Unite ar dori dezarmarea?

Propunînd şi susţinînd programul de dezarmare generală şi totală, ţările socialiste au arătat că sînt gata să meargă în întîmpinarea celeilalte părţi. Se ştie că guvernul sovietic, de comun acord cu guvernele celorlalte ţări socialiste, şi-au modificat la 2 iunie propunerile iniţiale de dezarmare, ţinînd seama de unele puncte de vedere exprimate de guvernele occidentale, în special de guvernul francez. Noile propuneri au inclus cererea preşedintelui de Gaulle de a se începe dezarmarea cu distrugerea mijloacelor de transportare la ţintă a armei nucleare. Cînd aceste propuneri au venit însă în discuţia Comitetului celor zece, ele nu au fost susţinute nici măcar de delegatul francez, dl. Jules Moch. După ce în Comitetul celor zece el a adoptat aceeaşi poziţie negativă ca şi delegatul american, la 15 august în ziarul „New York Times" dl. Moch a publicat un articol în care, cerînd Occidentului să-şi revizuiască poziţia, spunea: „Trebuie să învăţăm să înlăturăm vechile idei şi să nu fim prizonierii lor, să recunoaştem concesiile făcute de partea opusă şi să răspundem cu măsuri corespunzătoare". Este o părere înţeleaptă, dar de ce nu a procedat reprezentantul Franţei potrivit acestei păreri în cursul tratativelor de la Geneva? Dacă un asemenea punct de vedere ar călăuzi partea occidentală, tratativele ar progresa incontestabil.

Din păcate, propunerile americane din 27 iunie nu sînt un indiciu încurajator. Esenţa lor este aceeaşi cu a propunerilor prezentate şi susţinute de partea occidentală la Geneva: control fără dezarmare. Acest plan nu prevede măsuri concrete de dezarmare, ci doar măsuri privind instituirea controlului asupra armamentului, studii tehnice sau alte măsuri care n-au nimic comun cu lichidarea armelor.

Singura concluzie logică pe care putem s-o tragem este aceea că Statele Unite au conceput negocierile de dezarmare doar ca un paravan în spatele căruia să continue cursa înarmărilor pentru a înşela popoarele. De aceea ţările socialiste din Comitetul celor zece, inclusiv Romînia, au hotărît să întrerupă lucrările Comitetului şi să transfere discutarea chestiunii dezarmării organului competent, Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Justeţea acestei hotărîri a fost pe deplin confirmată. Lipsită de paravanul negocierilor, politica cursei înarmărilor duse de Statele Unite ale Americii şi de celelalte puteri occidentale a apărut deschis în faţa opiniei publice. Că acest lucru îi supără pe conducătorii americani o arată agitaţia febrilă în jurul convocării Comisiei Dezarmării a Organizaţiei Naţiunilor Unite şi încercarea lor neizbutită de a se elibera de răspunderea pentru eşecul negocierilor.

Noi considerăm că lucrurile nu pot rămîne în impasul în care au fost aduse de puterile occidentale. Fără a subestima greutăţile şi piedicile existente în calea unui acord de dezarmare generală şi totală, noi credem că oricît de serioase ar fi aceste dificultăţi ele pot fi învinse dacă şi puterile occidentale vor da dovadă de luciditate şi realism.

Programul dezarmării generale şi totale, preconizat de Uniunea Sovietică şi susţinut cu hotărîre de ţara noastră şi de toate ţările socialiste, corespunde ţelului urmărit de toate popoarele — lichidarea definitivă a războiului din viaţa societăţii prin lichidarea a înseşi mijloacelor de purtare a lui.

Cît priveşte insistenţa puterilor occidentale de a se începe dezarmarea cu imobilizarea controlată a rachetelor balistice intercontinentale, scopul urmărit este evident pentru oricine. Doar toată lumea ştie că Uniunea Sovietică are un avans considerabil în acest tip de rachete. Numai măsuri de dezarmare care să acţioneze în avantajul egal şi reciproc al ambelor părţi pot asigura pacea şi securitatea internaţională.

În legătură cu problema controlului, folosită multă vreme de puterile occidentale ca un pretext pentru a ocoli şi amîna măsurile de dezarmare propriu-zise, trebuie spus că statele socialiste sînt interesate în cel mai înalt grad de a se asigura ca prevederile unui tratat de dezarmare generală şi completă să fie scrupulos aplicate; doar Statele Unite întreţin baze militare la graniţele ţărilor socialiste, şi nu invers; doar avioanele americane încalcă spaţiul aerian al celorlalte ţări şi nu invers. Tocmai de aceea noi chemăm puterile apusene la elaborarea de comun acord a unui sistem de control internaţional efectiv şi riguros.

Chestiunea principală în problema controlului este ce să se controleze? Înarmările — aşa cum propune în permanenţă partea occidentală? Dar aceasta nu ar micşora nici cu un cartuş stocurile de arme, ba dimpotrivă, ar stimula cursa înarmărilor. Controlul asupra înarmărilor echivalează cu culegerea de informaţii militare sau, în bună limbă romînească, cu spionajul militar care — după cum se ştie — serveşte la pregătirea războiului şi nu la consolidarea păcii. Poziţia statelor socialiste este clară: **nici control fără dezarmare, nici dezarmare fără control, ci un control internaţional strict asupra fiecărei măsuri de dezarmare, astfel ca atunci cînd dezarmarea va fi completă şi controlul să fie general. (Aplauze).**

În acest sens, planul sovietic prevede măsuri detaliate: în schimb cei care invocă mereu tema controlului n-au prezentat de fapt un plan de control internaţional, şi n-au făcut-o din simplul motiv că aceasta i-ar sili să precizeze ce anume măsuri de dezarmare urmează a fi supuse controlului internaţional. Iar

(Continuare în pag. a 3-a)

Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-a)

acesta este exact lucrul de care ei se feresc cu cea mai mare grijă.

Sesiunea Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite oferă cadrul adecvat pentru reluarea discuţiei, pentru abordarea serioasă şi adîncă a problemei dezarmării şi pentru luarea unei hotărîri corespunzătoare. In ce-l priveşte, guvernul romîn va acţiona pentru ca dezbaterea să se desfăşoare tocmai în acest spirit.

Ne exprimăm convingerea că Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite va acţiona astfel încît să răspundă aşteptărilor popoarelor, care doresc nu discuţii de dragul discuţiilor, ci măsuri efective în înfăptuirea concretă a programului dezarmării generale şi totale.

Adversarii dezarmării se vor strădui şi de aci înainte să bage beţe în roate tratativelor de dezarmare. Militariştilor înrăiţi, maniacilor atomici, le vine greu să conceapă lumea de astăzi altfel decît în termeni militari, după cum profitorii cursei înarmărilor nu se pot consola cu gîndul că ar putea seca izvorul celor mai fabuloase profituri. In zilele noastre, însă, cuvîntul hotărîtor nu le mai aparţine lor ci popoarelor însetate de pace trainică.

Stă în puterea popoarelor nu numai să preîntîmpine războiul, ci să şi asigure făurirea unei societăţi fără arme, fără războaie. Iată o perspectivă capabilă să însufleţească, să dinamizeze şi să unească într-un front larg toate forţele iubitoare de pace. **(Aplauze prelungite).**

Republica Populară Romînă va sta şi de aci înainte în primele rînduri ale luptei pentru promovarea coexistenţei paşnice şi a dezarmării generale şi complete, suprema garanţie că relaţiile de coexistenţă paşnică vor fi pe deplin respectate.

Acţiuni concrete în scopul îmbunătăţirii climatului internaţional

Tovarăşi,

Partidul şi guvernul nostru consideră că aderarea la principiul negocierilor ca şi la celelalte principii ale coexistenţei paşnice trebuie să fie susţinută de acţiuni concrete, de iniţiative, de o luptă consecventă pentru triumful lor în viaţa internaţională.

Coexistenţa, dezarmarea, rezolvarea problemelor litigioase pot fi obţinute numai pe baza unei activităţi permanente care să ducă la înlăturarea obstacolelor din calea normalizării şi îmbunătăţirii climatului internaţional.

Pornind de la aceste considerente, guvernul romîn a manifestat iniţiativă şi perseverenţă în rezolvarea litigiilor cu ţări capitaliste, atît în domeniul politico-diplomatic, cît şi în domeniul economic şi cultural.

Un exemplu concret îl constituie rezolvarea litigiilor financiare cu Grecia, Elveţia, Franţa, Statele Unite şi alte ţări. In toate cazurile cînd am întîmpinat la partenerii noştri de negocieri bunăvoinţă şi dorinţa de a trata pe baza respectării intereselor reciproce şi a egalităţii în drepturi, noi am răspuns în acelaşi spirit.

In cadrul iniţiativelor de politică externă pe linia coexistenţei paşnice, guvernul romîn a acordat atenţia cuvenită promovării bunelor relaţii cu statele din cadrul zonei noastre geografice.

Ne-am străduit — şi cred că într-o bună măsură am izbutit — să rezolvăm un şir de probleme în suspensie şi să dezvoltăm relaţii de colaborare cu statele din apropierea noastră care au orînduiri sociale diferite.

Ne-au preocupat şi ne preocupă în mod deosebit relaţiile paşnice între ţările din Peninsula Balcanică. Guvernul romîn depune mari eforturi pentru a promova între statele din sud-estul Europei relaţii de bună vecinătate şi de colaborare multilaterală pentru a crea astfel în Balcani o zonă a păcii în care să nu existe arme de distrugere în masă, rampe de lansare a rachetelor şi baze militare străine.

Ecoul deosebit de favorabil pe care propunerile noastre l-au avut în ţările balcanice, adeziunea pe care şi-au dat-o majoritatea guvernelor din această regiune precum şi cercuri largi ale opiniei publice din Grecia şi Turcia, arată că colaborarea multilaterală interbalcanică este cerută de interesele popoarelor din această regiune şi corespunde unei necesităţi obiective.

Nu încape îndoială că, dacă va exista bunăvoinţă reciprocă, diferendele dintre unele ţări balcanice vor putea găsi soluţii corespunzătoare. Aşa cum am mai arătat în repetate rînduri, realizarea propunerilor Republicii Populare Romîne ar uşura şi ar grăbi neîndoios adoptarea unor astfel de soluţii. O atitudine favorabilă a guvernelor grec şi turc faţă de problema colaborării multilaterale balcanice ar fi în interesul comun al tuturor ţărilor balcanice şi al păcii generale.

După cum se ştie, iniţiativa noastră nu a avut ecoul cuvenit la fostul guvern turc condus de Menderes, care promova cu mult zel politica războiului rece. Noul guvern turc, de sub conducerea generalului Gürsel, a proclamat în politica sa externă necesitatea relaţiilor de colaborare cu toate ţările şi îndeosebi cu cele vecine. Apreciem în mod pozitiv această declaraţie şi sperăm că ea se va manifesta practic pe linia colaborării interbalcanice.

Este bine cunoscut că într-un trecut nu tocmai îndepărtat zona balcano-adriatică a fost un permanent focar de conflicte şi de nelinişte în Europa. De atunci multe s-au schimbat însă în această zonă, ca şi în întreaga lume. Noi considerăm că azi există condiţii favorabile pentru ca între popoarele care locuiesc în zona balcano-adriatică să se statornicească şi să se dezvolte relaţii de pace, prietenie, bună vecinătate, schimburi de valori materiale şi spirituale. Insăşi viaţa, rezultatele obţinute pînă acum în dezvoltarea relaţiilor dintre ţările acestei zone demonstrează realismul şi justeţea propunerilor noastre.

Sîntem convinşi că înfăptuirea colaborării regionale în zona balcano-adriatică, ca şi în alte zone ale Europei, ar aduce un aport important la cauza păcii şi securităţii şi ar constitui totodată un exemplu folositor pentru colaborarea rodnică între state cu orînduiri sociale diferite din alte regiuni ale lumii.

Tocmai aceasta a determinat guvernul romîn să propună înscrierea pe ordinea de zi a apropiatei sesiuni a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite a unui punct. **„Acţiuni pe plan regional în vederea îmbunătăţirii relaţiilor de bună vecinătate dintre state europene aparţinînd unor sisteme social-politice diferite".**

Este deosebit de necesar ca în regiunile în care cele două sisteme social-politice diferite — capitalism şi socialism — vin în contact direct sau apropiat, să se ia măsuri pentru eliminarea încordării şi pentru îmbunătăţirea relaţiilor dintre statele respective.

Noi am considerat şi considerăm că, aşa cum rezultă şi din principiile Chartei Organizaţiei Naţiunilor Unite, deosebirea dintre sisteme social-politice nu trebuie să constituie o sursă de conflicte militare între state. Socotim că este de datoria Organizaţiei Naţiunilor Unite, ca organizaţie menită să apere pacea şi securitatea internaţională, să recomande statelor aparţinînd diferitelor sisteme să facă totul pentru a dezvolta relaţii de bună vecinătate, a rezolva problemele litigioase pe cale paşnică, a promova relaţii de coexistenţă.

Ţinînd seama că Europa a fost continentul unde au izbucnit cele două războaie mondiale care au cauzat omenirii atîtea dezastre şi suferinţe şi că Europa joacă un rol de cea mai mare însemnătate în viaţa internaţională, este limpede că asemenea acţiuni de întărire a păcii între statele europene ar avea o mare influenţă pozitivă asupra păcii generale.

Guvernul romîn îşi exprimă speranţa că iniţiativa sa îndreptată în această direcţie va găsi înţelegerea şi sprijinul statelor europene şi a tuturor statelor membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite la sesiunea a 15-a a Adunării Generale.

De asemenea, sperăm că ţările care fac parte din Organizaţia Naţiunilor Unite vor primi în mod favorabil şi o altă iniţiativă a Republicii Populare Romîne: înscrierea pe ordinea de zi a apropiatei sesiuni a Organizaţiei Naţiunilor Unite a problemei **„Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc şi înţelegerii între popoare".**

Propunînd acest punct, noi am pornit de la ideea că Organizaţia Naţiunilor Unite poate şi trebuie să joace un însemnat rol pozitiv în promovarea unei educaţii a tinerei generaţii bazată pe ideile coexistenţei paşnice, pe condamnarea spiritului militarist, a urei rasiale şi naţionale şi a oricăror forme de propagandă războinică.

De educaţia care se dă tineretului de astăzi, chemat într-un viitor apropiat să conducă societatea, depinde în mare măsură dacă eforturile depuse pentru a apăra generaţiile viitoare de ororile războiului vor fi încununate de succes. **(Aplauze).**

Tovarăşi,

Promovînd consecvent principiile coexistenţei paşnice, guvernul romîn a dezvoltat relaţiile politice, economice şi culturale cu state capitaliste mari şi mici.

Noi preţuim legăturile tradiţionale de prietenie care leagă poporul romîn şi poporul francez şi depunem eforturi pentru lărgirea în diferite domenii de activitate a colaborării dintre ţările noastre. In relaţiile dintre Franţa şi Republica Populară Romînă s-au înregistrat unele progrese; schimburile de delegaţii parlamentare, încheierea unui nou acord economic în curs de aplicare, reglementarea schimburilor culturale, inaugurarea liniei aeriene directe Bucureşti-Paris sînt semnele unei evoluţii pozitive a relaţiilor noastre. Se dezvoltă de asemenea în mod favorabil relaţiile noastre cu Italia, Austria, Elveţia şi alte state europene. Apreciem că există bune perspective ca aceste relaţii să se dezvolte şi pe viitor în mod rodnic, pe bază de interese reciproce şi respect mutual.

Poate fi remarcată o dezvoltare a legăturilor dintre Republica Populară Romînă şi Statele Unite ale Americii. In urma tratativelor desfăşurate nu de mult la Washington, odată cu încheierea acordului privind soluţionarea problemelor financiare litigioase, a fost semnată o declaraţie comună care deschide perspectiva extinderii comerţului între cele două ţări. Aşteptăm ca, pe linia acestei declaraţii, guvernul american să înlăture acele obstacole şi discriminări care au împiedicat pînă acum dezvoltarea comerţului romîno-american. Sînt în curs negocieri pentru încheierea unei înţelegeri care va duce la dezvoltarea schimburilor culturale şi ştiinţifice. Desigur, trebuie observat că aceşti paşi înainte spre dezvoltarea relaţiilor romîno-americane, ca şi declaraţiile autorizate care le-au însoţit se pot cu greu concilia cu asemenea manifestări ostile ca aşa-zisa „săptămînă a naţiunilor captive", manifestări care au devenit atît de lipsite de sens încît par a fi produsul unui mecanism care lucrează în afara timpului şi a realităţilor.

O schimbare pozitivă s-a produs în ce priveşte legăturile noastre cu Anglia. In tratativele privind reglementarea unor probleme financiare litigioase există în momentul de faţă o apropiere a punctelor noastre de vedere şi e de sperat că în scurt timp să se încheie o înţelegere în această problemă, odată cu un acord comercial între cele două state.

In America Latină ţara noastră are relaţii diplomatice doar cu Argentina şi Uruguay. Deşi sîntem despărţiţi de ţările Americii Latine printr-o distanţă geografică apreciabilă, există toate condiţiile pentru a lărgi relaţiile diplomatice şi a dezvolta relaţii economice, culturale şi ştiinţifice trainice cu aceste ţări. Se întîmplă însă să auzim pe de o parte declaraţii autorizate în care se exprimă dorinţa creării unor asemenea relaţii, iar, pe de altă parte, agitaţii zgomotoase îndreptate împotriva lor. Noi recunoaştem uşor în acest caz vocea grupurilor monopoliste nord-americane, care caută să pună piedici stabilirii unor relaţii normale între ţara noastră şi statele Americii Latine. Depinde de guvernele acestor state să fie înlăturate piedicile artificiale care se interpun în calea unor relaţii economice multilaterale, reciproc avantajoase. In acelaşi timp, ţinînd seama de afinităţile de limbă, de interesul pe care îl manifestă în acest sens popoarele noastre,

(Continuare în pag. 4—5-a)

In sala Marii Adunări Naţionale

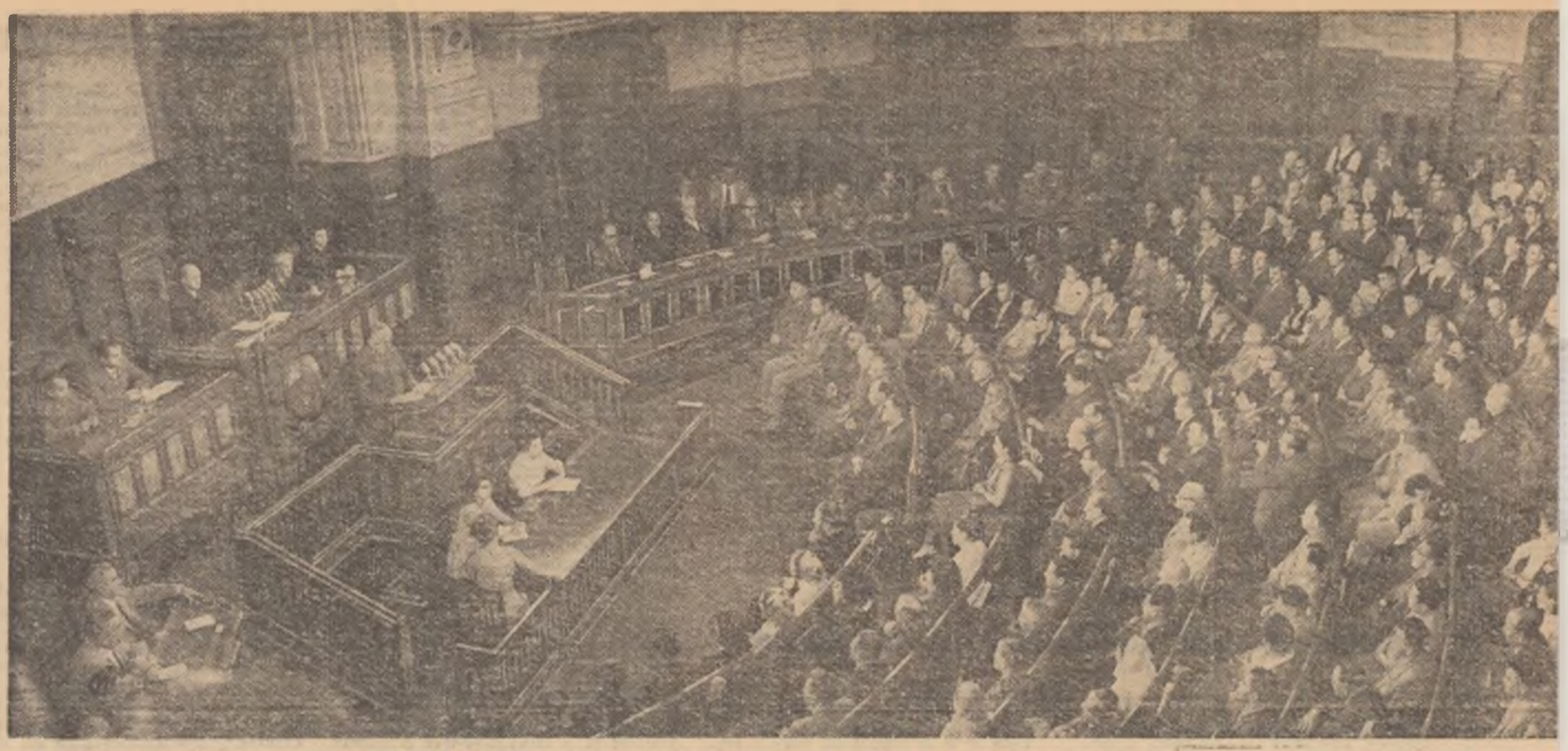

Aspect de la lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu

(Urmare din pag. a 3-a)

noi ne pronunțăm pentru lărgirea legăturilor culturale, științifice cu țările latino-americane.

Pe arena internațională un rol din ce în ce mai mare îl joacă statele care, doborînd jugul colonialist, și-au cucerit independența națională.

Poporul romîn își manifestă deplina solidaritate cu mișcarea pentru libertate și independență națională a popoarelor din Asia și Africa și salută orice pas înainte în progresul și consolidarea statelor lor; țara noastră este dornică să dezvolte relațiile politice, economice și culturale cu aceste state. (Aplauze).

Prietenia sinceră a poporului romîn față de țările care și-au scuturat de curînd jugul colonial se manifestă în sprijinul pe care îl acordăm luptei juste duse de popoarele din Congo și Cuba, în recunoașterea guvernelor țărilor care și-au cucerit în ultimul timp independența, în relațiile de colaborare statornicite pe baza principiilor egalității și sprijinului reciproc.

Relevăm cu satisfacție rezultatele rodnice obținute în relațiile cu India, Indonezia, Birmania; se dezvoltă schimburile noastre economice cu aceste țări, precum și cu alte țări din Asia și Africa; în unele din aceste țări specialiști romîni acordă asistență tehnico-științifică în vederea valorificării bogățiilor naturale și dezvoltării unor ramuri ale industriei.

Popoarele care și-au cucerit independența națională, ca și cele care mai luptă pentru scuturarea jugului colonial, pot fi sigure că au în popoarele marii familii a țărilor socialiste, printre care se numără și poporul romîn, prieteni sinceri și de nădejde. (Aplauze puternice).

Tovarăși,

Coexistența pașnică și comerțul internațional sînt strîns legate și se condiționează reciproc. Slăbirea încordării favorizează comerțul în care sînt interesate toate statele, iar dezvoltarea legăturilor economice constituie un factor al consolidării păcii.

Odată cu creșterea schimburilor noastre cu țările socialiste, există posibilități largi de dezvoltare a comerțului nostru cu țări capitaliste; creșterea impetuoasă a economiei ne permite ca în viitorii șase ani să dublăm sau chiar să triplăm comerțul nostru cu aceste țări.

Considerăm de bun augur că oameni de afaceri, reprezentanți ai firmelor industriale și comerciale din Occident, manifestă un interes crescînd în încheierea de tranzacții comerciale cu Republica Populară Romînă.

Adepții „războiului rece" au născocit și practicat politica restricțiilor și a discriminărilor față de țările lagărului socialist, dar, vorbind în limbaj de afaceri, contul lor de profit și pierdere n-a înregistrat din această cauză decît pierderi. Nu numai că economia țărilor noastre n-a fost strangulată, ci, beneficiind de avantajele pieții socialiste, ea s-a dezvoltat cu succes.

Este îmbucurător de constatat că în ultima vreme se aud tot mai multe glasuri care exprimă un punct de vedere rațional în această problemă. Astfel, W. L. Pierson, președintele Consiliului Camerei de Comerț internaționale din Statele Unite ale Americii, a declarat că vrea să vadă revizuirea politicii americane în ce privește comerțul est-vest, deoarece aceasta „va preveni mai bine războiul decît toate embargourile".

Nu putem decît să urăm d-lui Pierson și acelor colegi ai săi care-i împărtășesc vederile succes în promovarea ideii de dezvoltare a relațiilor comerciale dintre est și vest; avantajoase din punct de vedere economic, ele favorizează totodată instaurarea unui climat de destindere, atît de necesar tuturor popoarelor lumii.

O cale bine cunoscută care duce la apropierea, cunoașterea și înțelegerea între popoare este aceea a schimburilor reciproce în domeniile culturale și artistice, tehnic și științific, turistic și sportiv.

Schimburile culturale între Republica Populară Romînă și celelalte țări socialiste se lărgesc și se dezvoltă an de an în spiritul de strînsă colaborare frățească, într-ajutorare și schimb de experiență ce caracterizează relațiile din cadrul lagărului socialist.

Relațiile noastre culturale cu alte state au înregistrat o dezvoltare substanțială în ultimii ani. A crescut considerabil schimbul de delegații de oameni de știință și artă, de sportivi și turiști; cu unele țări au fost încheiate acorduri culturale sau planuri de schimburi culturale și științifice.

Vom dezvolta și pe viitor aceste schimburi; avem convingerea că politica de coexistență pașnică și de destindere în relațiile internaționale este singura în măsură să creeze condițiile unui schimb tot mai larg de valori spirituale, spre binele progresului uman. În același timp, dezvoltarea schimburilor culturale este ea însăși un factor puternic al înțelegerii și păcii între popoare.

Tovarăși,

Analiza situației internaționale și a raportului de forțe pe arena mondială demonstrează că există premize serioase pentru a se face noi pași pe calea promovării cauzei păcii.

În jurul steagului luptei pentru coexistență pașnică, purtat cu hotărîre și clarviziune de Uniunea Sovietică și de celelalte state ale lagărului socialist, se rallează sute de milioane de oameni din lumea întreagă.

Popoarele din occident înțeleg tot mai bine primejdia pe care o reprezintă pentru însăși soarta lor activitatea provocatoare a cercurilor agresive și întreaga politică a acestora de încordare internațională.

Toate popoarele au astăzi o năzuință comună — aceea de a înlătura primejdia unui nou război.

Păstrînd mereu trează vigilența poporului nostru față de uneltirile cercurilor agresive îndreptate împotriva păcii, noi am pus și vom pune întreaga noastră energie pentru a face să triumfe principiul coexistenței pașnice, care a devenit o necesitate vitală pentru întreaga omenire. (Aplauze).

Față de însemnătatea capitală a problemei dezarmării și față de impasul în care au fost aduse tratativele de către puterile occidentale, este cu totul îndreptățită propunerea guvernului sovietic ca delegațiile la sesiunea Adunării Generale să fie alcătuite la cel mai înalt nivel. Participarea factorilor de cea mai mare răspundere din fiecare țară, investiți cu cele mai mari împuterniciri, ar da o mare greutate politică dezbaterilor, ar contribui la crearea condițiilor favorabile adoptării unor hotărîri concrete și eficace în problema dezarmării, ca și în alte probleme ale relațiilor internaționale.

Delegația Republicii Populare Romîne va trebui să aducă o contribuție activă la discutarea problemei dezarmării în ansamblul ei și să militeze pentru ca Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite să ia hotărîri menite să grăbească încheierea unui Tratat de dezarmare generală și totală. (Aplauze). Delegația țării noastre la sesiunea a 15-a a Organizației Națiunilor Unite se va călăuzi după aceeași dorință sinceră de înțelegere care a caracterizat și pînă acum poziția guvernului r[illegible] mării, ca [illegible] mele care [illegible] vității Rep[illegible] în domeniu[illegible]

Îmi expr[illegible] terea prob[illegible] [illegible]e și [illegible] [illegible]icii P[illegible] [illegible]area Ad[illegible] nouă și pu[illegible] tăririi popo[illegible] contribuția [illegible] coexistenței [illegible] colaborării [illegible] consolidare [illegible] (Aplauze p[illegible] tate. Asiste[illegible]

Oamenii muncii au ascultat cu multă atenți[illegible] prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorg[illegible]

Marți seara, la cluburi, case de cultură, cămine culturale sau la locul de muncă, oameni ai muncii au ascultat cu multă atenție raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, despre „Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne", retransmis de posturile noastre de radio. Ei au luat cunoștință cu satisfacție și deosebit interes de conținutul raportului care exprimă hotărîrea poporului nostru de a-și aduce contribuția la triumful principiilor coexistenței pașnice, la dezvoltarea colaborării între toate țările, la consolidarea păcii în întreaga lume.

Sute de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari de la uzinele „23 August", „Vasile Roaită", „21 Decembrie", „Postăvăria Romînă", Fabrica de ciment București, F.R.B., și de la alte întreprinderi, au ascultat la Casa de cultură a tineretului din Raionul 23 August, raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, văzînd în acest important document o nouă reafirmare a justeței politicii externe leniniste promovată cu consecvență de partidul și guvernul nostru.

În sala de conferințe a Clubului Atelierelor C.F.R. „Grivița Roșie", precum și la Fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Capitală, sute de muncitori au audiat cu atenție problemele de politică externă expuse de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în fața deputaților Marii Adunări Naționale.

Sute de furnaliști, oțelari, lamina-

tori, constr[illegible] muncii din [illegible] la audițiile [illegible] derurgiștilo[illegible] resc și de l[illegible] montaj. Au [illegible] de asemene[illegible] 7 [illegible] Cerleș [illegible] și Băi[illegible] bul P.T.T.R. [illegible] întreprinder[illegible] turale din [illegible]

În numer[illegible] — Ploiești, [illegible] Timișoara [illegible] urmărit cu [illegible] zentat de [illegible] ghiu Dej la [illegible] Marii Adun[illegible]

La clubul Griviția Roșie — în jurul aparatului de radio.

Dej

în în problema dezar-
altfel în toate proble-
·mează ansamblul acti-
licii Populare Romîne
relațiilor internaționale.
convingerea că dezba-
nelor situației interna-
politicii [illegible] terne a Re-
ılare R[illegible]mîne de către
are Națională va fi o
nică manifestare a ho-
lui nostru de a-și aduce
a triumful principiilor
pașnice, la dezvoltarea
între toate țările, la
păcii în întreaga lume.
ernice, îndelung repe-
a se ridică în picioare).

raportul
iu-Dej

tori și alți oameni ai
unedoara au luat parte
olective de la Clubul si-
din noul oraș muncito-
grupul de construcții-
ții colective au avut loc
la căminele culturale din
— Ra[illegible] Ilia, Baia de
din Ra[illegible]ul Brad, la Clu-
lin Deva și în numeroase
instituții și cămine cul-
ziune.
se alte localități din țară
alați, Orașul Stalin, Iași,
grupuri de cetățeni au
mult interes raportul pre-
varășul Gheorghe Gheor-
esiunea extraordinară a
i Naționale.

(Agerpres)

DIN CARNETUL *Scriitorului*

SURSELE UNUI BUGET DE FAMILIE

Nu de mult am făcut cunoștință cu țăranii din comuna Orțișoara, raionul Timișoara. Așezare de șes, tipică, tăiată în două de șoseaua asfaltată, satul te întîmpină înecat în verdeață, cu șiruri de case albe, livezi și copii bătînd mingea pe pajiștea verde, încurcîndu-se printre gîște. E o imagine plină de prospețime care înviorează și rămîne întipărită.

Iată casa nouă a țăranului colectivist Marcuț Florea. Am aflat c-a fost analfabet, iar acum conduce brigada de cîmp, unde fără temeinice cunoștințe, între care agrotehnica și matematica, nu poți face față. Tot el, o dată, la înființarea unei gospodării colective, într-un sat vecin, n-a fost recunoscut la început de unul din prietenii săi. A mers acolo îmbrăcat în haine noi, ras proaspăt. O dată ce l-a recunoscut, întrebat cum trăiește, amănunțit, Florea a răspuns:

— Păi, să vezi, am acum și eu bugetul meu, vezi... și cînd ai buget...

Interlocutorul l-a privit mirat, cu o undă de respect. Il cunoaște pe Florea Mărcuș de mult, dinainte de război, cînd încă nu era invalid.

— Și eu care mă întrebam cum te descurci, mai cu seamă după ce te-ai întors invalid.

— Păi, l-a spus atunci Mărcuț noi am fost evidențiați pentru recoltele noastre.

A rămas din toată această discuție chestiunea bugetului.

Am cerut lămuriri stăpînului acestei case, care mirosea încă a vopsea și a podea de scîndură abia trasă la rindea, asupra bugetului său și familiei sale. Bugetul înfățișat de el l-am crezut întîi simplu și ușor de înțeles. După cum se va vedea, nu e chiar atît de simplu și cere o anumită inițiere, pe care am priceput-o abia după detaliile ce-au fost consemnate meticulos pe o foaie de hîrtie. A început firesc, cu sursele.

— Am încheiat anul cu 560 zile-muncă. Banii mi i-a numărat casierul în hîrtii de cîte-o sută. Apoi porumb, grîu, zahăr, vin și țuică, fîn, paie, brînză, legume și zarzavaturi, măcar că am și eu vaca mea, grădina mea personală. Mai pune laptele pe care-l vînd statului, ouăle, lîna.

— Am înțeles.

— La asta se adaugă, întotdeauna, sporul de la recoltă. Dacă am strîns mai mult decît am avut în plan, primim mai multe procente. Apoi primim și avansuri în bani, aproape în fiecare lună.

Sursele înfățișate de dînsul se complicau și ieșeau din perimetrul gospodăriei sale personale, stringîndu-se în sediul gospodăriei colective, unde șeful contabil, Petrică Bolintineanu, i-a numărat hîrtiile de-o sută. Și am avut din nou impresia că n-am pătruns toate tainele bugetului său personal. Țineam, după noțiunile pe care le am despre un buget, să fixez acul balanței la verticală. Adunînd pe hîrtie, explicînd, vedeam cu ochii cum limba ei înclină spre stînga.

— Adică veniturile cresc, nu de la an la an, ci mereu.

Era un element apărut imediat...

— Numai așa mi-am putut clădi casă nouă. Cea veche nu ne mai mulțumea.

Elementul cel nou adusese în viața lui Mărcuț exigența, așadar. Își clădise casă nouă, o mobilase, a inaugurat-o cu un butoi de vin pus la bătaie (inutil să adaug că și Mărcuț, ca și alții din Orțișoara fuseseră pînă în 1945, argați). La inaugurarea casei i s-a amintit de vizita lui în satul vecin.

— Și te-ai îmbrăcat în camgarn?

— Păi, ce...

— Și i-ai explicat cum vine cu bugetul?

— Păi,...

Interesant că, datorită marii lor gospodării obștești, bugetul acestui an nu-l va repeta pe al celui trecut.

Pentru o ilustrare temeinică, l-am căutat pe îngrijitorul de la ferma de porci, Ion Botea. A trebuit să ieșim din sat, la sectorul zootehnic, unde am întîlnit un întreg complex de grajduri de vite, cotețe de cărămidă pentru porci, silozuri de furaje și, ceea ce poate uimi, alei, pomi și o iarbă de curînd tunsă de coasă. Domină în interior albul. Ion Botea nu s-a gîndit să-și facă bugetul în scris. Anul trecut a avut, împreună cu soția sa, 700 zile-muncă. Pînă acum au aproape 400. Semn că vor avea cam tot 700.

— Atunci înseamnă că vei primi cam tot atît.

— Da' de unde! — mă contrazice el. — Valoarea zilei-muncă va crește:

Iată elementul cel nou. Ne explică:

— Vrem să avem 20 de vaci cu lapte la suta de hectare, ca cei din Sîntana, adică vreo 400, s-avem cam tot de trei ori mai mulți porci și, bineînțeles, oi și păsări.

— Și gospodăria dumitale personală?

— Aia-i acasă. Nu-mi mai bat tare capul. Numai așa, să mai bat un cui, să mai fac cîte ceva... Aduce și gospodăria personală, nu-i vorbă, că mai am oi, vacă...

Să notăm acest „mai am" ca pe un semn al ridicării lui Ion Botea la un nou nivel de viață. In contextul vieții lui, al anilor ce vin, sursa aceasta devenită deja secundară, ca un afluent, va deveni și mai puțin vizibilă.

Bugetele țăranilor noștri au frumoase perspective, calculabile riguros, matematic. In Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. se prevede că veniturile reale ale țăranilor vor spori pînă în anul 1965 cu circa 40 la sută, în principal prin mărirea însemnată a producției agricole și prin valorificarea produselor către stat pe calea contractărilor și achizițiilor. Astfel, bugetele țărănești vor fi alimentate de surse obștești din ce în ce mai bogate, mai generoase, proprii vieții în socialism.

ȘTEFAN LUCA

L A N O I

Noi spunem adevărului pe nume
Și colindăm cu el întreaga lume,
Partidul nostru și la-nscris pe steag
E tînăr ici la noi, și-atît de drag!
Il flutură copiii din mînuțe,
Țăranii-l poartă-n cîmp dus în căruțe,
Pescarii-l duc pe marea albăstrie,
L-au încrestat zidarii pe mistrie,
L-a strîns Bicazu-n lacu-i de sub coastă
Și-l cîntă fata-n seară, din fereastră.

Noi spunem adevărul, și ne place
Să-l ascultăm cînd glasu-i e de pace;
Arcușul îl sloboade-n horă — valuri
Și buciumul îl poartă peste dealuri.
Partidul nostru și l-a-nscris pe steag,
Și crește-aici la noi cu-atîta drag.
Nu-l vom mai da din mînă nimănui
Am alungat trecutul și sătui
De-a lui minciună goală și deșartă
Ne-om pus de strajă adevăru-n poartă.

Și-l spunem adevărului pe nume
Și-om colinda cu el întreaga lume.

V. MARGHITA
Ploești
(muncitor pensionar)

„BIBLIOTECĂ STUDENȚEASCĂ" — *Sandu Mendrea*
(Din Expoziția de fotografii artistice „Patria noastră în plin avînt")

CINSTIRE FRUNTAȘILOR

Oamenii s-au obișnuit în ultima vreme ca brigada să vină în mijlocul lor. Nu o dată în vremea secerișului, îl auzeai pe cîte un colectivist din brigada I-a sau pe altul din brigada a II-a sau a III-a, dînd de veste celorlalți:

— Ia uitați-vă, fraților. Vin la noi artiștii tovarășului Debreczeny!

Artiștii tovarășului Debreczeny, directorul căminului, așa îi numesc oamenii pe flăcăii și fetele brigăzii artistice de agitație din comuna Ambud, raionul Satu Mare.

— Aștia zic și eu artiști! — spune adesea brigadierul Kanyo Sandor. — La fel de bine știu să și joace, să cînte sau să danseze. Și nu se sfiesc să spună lucrurilor pe nume.

Are dreptate Sandor baci. In dese rînduri au simțit colectiviștii ajutorul brigăzii. Atunci cînd echipa a II-a din brigada I-a rămăsese în urmă la seceriș, s-au pomenit oamenii cu artiștii că îi vizitează pe cîmp. Era tocmai în timpul răgazului pentru masa de prînz.

In ziua aceea, pe colectiviștii din echipa a II-a a brigăzii I-a programul artiștilor amatori i-a pus pe gînduri. Membrii brigăzii artistice au amintit mai întîi despre succesele secerătorilor din echipa lui Balogh Carol sau ale acelora din echipa lui Magyar Iosif. Apoi prezentatorul s-a adresat spectatorilor adunați la umbra unui pom:

Dar vă-ntrebăm acum pe voi:
De ce, de-o vreme, dați tot înapoi?
Și-un sfat vă dăm: cu spor munciți,
Ca-ntre fruntași și voi să fiți!...

Colectiviștii din echipa a II-a au urmat sfatul brigăzii: au muncit cu mai mult avînt și mai organizat și, în curînd, i-au ajuns din urmă pe fruntași.

Iată însă că puțină vreme după ce treierișul luase sfîrșit, oaspeții din timpul verii s-au dovedit de astădată la fel de bune gazde. Pe ulițe au răsărit într-o bună zi afișe care îi invitau pe locuitorii comunei la cămin.

„Duminică, brigada artistică de agitație va prezenta la căminul cultural programul „Cinste fruntașilor" — glăsuiau afișele.

Pînă duminică mai erau cîteva zile. Vreme destulă pentru membrii brigăzii artistice care, de atîtea ori, arătaseră că știu să fie operativi. Invățătorii din colectivul de creație al brigăzii s-au dus la sediul gospodăriei, au stat de vorbă cu președintele, au fost și la sfatul popular și au strîns datele de care aveau nevoie. Datele culese i-au bucurat și pe ei, deopotrivă cu colectiviștii: în anul acesta gospodăria colectivă a obținut o recoltă medie de 2.300 kg. grîu la hectar, iar după primele sondaje se prevăd recolte de 3.400 kg. porumb, 2.400 kg. floarea soarelui, 40.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Anul acesta, roadele sînt mai bogate decît anul trecut. Iar în anul ce vine, trebuie să crească belșugul în gospodărie. Dar pentru aceasta, e de dorit ca oamenii să muncească tot mai bine, să ajungă toți la nivelul fruntașilor.

De toate acestea a ținut seama brigada în programul prezentat în duminica aceea. A fost într-adevăr un program „în cinstea fruntașilor". In sala căminului fusese așezat pe un perete un panou cuprinzînd fotografiile celor mai vrednici colectiviști.

— Uite-l pe Tamaș Carol — zicea cîte unul. — Merită să stea în rîndul fruntașilor. Echipa lui a fost mereu printre primele și la seceriș, și la treieriș, și acum, la arăturile de toamnă.

— Nici Sebök Emeric nu s-a lăsat mai prejos — intervenea un altul. — Uite-l și pe el pe panou.

Numele fruntașilor puteau fi întîlnite și pe bilețelele așezate pe băncile din fața scenei. Pentru cei mai buni fuseseră rezervate locurile cele mai bune. Invățătorii îi întîmpinau pe fruntași la intrarea în cămin și îi îndrumau către locurile ce fuseseră oprite pentru ei.

Cînd s-a ridicat cortina, sala gemea de lume. După cuvîntul președintelui gospodăriei, brigada artistică a apărut pe scenă. Prezentatorul a arătat de la început ce urmărește programul lor:

Azi, aici ne întîlnim,
Pe fruntași, toți să-i cinstim.

Despre munca și realizările fruntașilor au amintit apoi, rînd pe rînd, artiștii amatori din comună.

— De ce, oare, echipa lui Turi Valentin a cîștigat întrecerea cu celelalte echipe din brigada I-a? — a întrebat la un moment dat o fată de pe scenă.

Iar răspunsul nu s-a lăsat așteptat. L-a dat de grabă o altă fată:

— Dacă ai fi fost mai des pe cîmp, ai fi înțeles mai ușor de ce merită echipa lui Turi baci, titlul de echipă fruntașă. Mai întîi trebuie să-ți spun că în echipa lui Turi nu s-a pomenit vreodată ca vreun om să lipsească nemotivat. In timpul muncilor, fiecare își cunoștea bine sarcinile, pe care se străduia să le ducă la îndeplinire. Și pentru toți membrii echipei, Turi Valentin a constituit întotdeauna un exemplu.

Pe cînd pe scenă se rosteau cuvintele acestea, privirile spectatorilor se îndreptau către cel despre care era vorba. Iar aplauzele veneau să confirme dragostea de care se bucură colectivistul fruntaș în rîndurile tuturor locuitorilor din Ambud, raionul Satu Mare.

Cînd programul a luat sfîrșit, oamenii au pornit către casele lor, vorbind între ei despre toate cele văzute și auzite.

— Ei, ce zici, vecine? — se auzea din cînd în cînd cîte un glas. — Cînd au să-ți dea și ție pionierii flori?

Iar răspunsul nu întîrzia:

— Ai răbdare, cumetre, că zilele nu stau în sac. Mai vorbim noi, după ce-om termina arăturile!

TRAIAN LALESCU

Măsuri stabilite de Consiliul de Miniştri cu privire la schimbul de seminţe cerealiere

In vederea ridicării continue a producţiei de cereale păioase, în ultimii ani s-au introdus în cultură numeroase soiuri de grîu valoroase, care în condiţiile de producţie şi experimentare au dat sporuri de 500—1500 kg la hectar faţă de soiurile autohtone. Aceste soiuri, pe lîngă faptul că au dat producţii ridicate la hectar, au dovedit calităţi deosebite cum sînt: o mare capacitate de valorificare a îngrăşămintelor naturale şi minerale, rezistenţă la cădere şi la [illegible] şi altele.

Pentru realizarea sarcinei trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. care prevede că pînă în 1965 producţia globală agricolă să crească cu 70—80 la sută, faţă de 1959 şi ţinînd seama de rolul pe care îl au seminţele selecţionate, alături de ceilalţi factori agrotehnici, la ridicarea producţiei agricole statul vine în ajutorul gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor agricole cu seminţe de grîu valoroase în condiţii de schimb avantajoase.

In scopul realizării schimbului de seminţe la timp şi în cele mai bune condiţii Consiliul de Miniştri al R.P. Romîne a dat o dispoziţie prin care se stabileşte ca Comitetul de stat pentru valorificarea produselor agricole să livreze unităţilor agricole cooperatiste seminţe de soi de grîu, secară şi orz din fondul de schimb al statului kg la kg. la care se adaugă diferenţa de calitate. Se admite la schimb şi grîu în amestec cu pînă la 20 la sută secară. Pentru secara aflată în amestec cu grîu schimbul se va face în proporţie de 0,800 kg grîu pentru un kg secară. Acoperirea cheltuielilor de manipulare, condiţionare şi transport se va face de unităţile care se prezintă la schimb în natură sau în bani. Ministerul Agriculturii, comitetele executive ale sfaturilor populare vor asigura o îndrumare tehnică permanentă în vederea aplicării agrotehnicii corespunzătoare fiecărui soi de grîu şi va controla îndeosebi calitatea lucrărilor pentru pregătirea terenului, cantităţile de seminţe la ha şi adîncimea de semănat. De asemenea vor lua măsuri corespunzătoare pentru realizarea integrală a schimbului de seminţe din fondul statului şi vor verifica ca livrarea să se facă pe baza documentului de recunoaştere a soiului şi a buletinului de analiză pentru stabilirea calităţii seminţelor.

Colectiviştii din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, acordă o atenţie deosebită dezvoltării multilaterale a gospodăriei lor. Anul acesta şi-au propus să crească 3.600 raţe. In fotografie: *clădirile nou construite în acest scop din materiale recuperabile.*

Ritmul arăturilor adînci de vară trebuie intensificat

Rezultatele obţinute în anii 1959—1960 de către gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective fruntaşe arată că pentru obţinerea recoltelor bogate este necesară aplicarea diferenţiată a unui complex de măsuri agrotehnice şi anume: lucrarea raţională a solului, folosirea economică a îngrăşămintelor, cultivarea soiurilor de mare productivitate, condiţionarea şi tratarea seminţelor, însămînţatul la epoca potrivită, combaterea preventivă a dăunătorilor şi altele. Aplicînd întregul complex de măsuri agrotehnice, în acest an un număr de 186 gospodării agricole de stat, situate în toate regiunile ţării, au obţinut pe o suprafaţă de peste 126.000 hectare o producţie de peste 2000 kg. grîu în medie la hectar; dintre acestea 36 gospodării au realizat pe o suprafaţă de 36.434 hectare peste 2.600 kg. grîu la hectar, iar pe 9331 hectare, 15 gospodării au depăşit producţia de 3.000 kg/ha. Gospodăria agricolă de stat Grabăţ, regiunea Timişoara, aplicînd o agrotehnică corespunzătoare a obţinut pe suprafaţa de 962 hectare o producţie de 3.125 kg. grîu în medie la hectar. Gospodăria agricolă de stat Andrăşeşti, regiunea Bucureşti, a obţinut o producţie medie de 5.680 kg. grîu la hectar de pe o suprafaţă de 32 hectare. Asemenea exemple se pot cita multe.

Sînt însă destule gospodării agricole de stat şi colective care în aceleaşi condiţii de climă şi sol au obţinut recolte nesatisfăcătoare, cu mult sub nivelul posibilităţilor lor, deoarece nu au aplicat recomandările cu privire la cultura grîului şi au însămînţat grîul în arături superficiale: bolovănoase, nediscuite, netăvălugite, nu au aplicat îngrăşăminte organice şi minerale sub arătura de bază în mod diferenţiat, nu au asigurat densitatea optimă şi altele. G.A.S.-Burila din regiunea Craiova a obţinut cu 1.156 kg. la hectar mai puţin decît G.A.S.-Cetate, deşi ambele gospodării au terenuri la fel de fertile şi au avut precipitaţii asemănătoare.

Practica a arătat că recoltele cele mai mari se obţin pe terenurile unde a fost efectuată arătura adîncă, în mod diferenţiat, în raport cu felurite condiţiuni pedoclimatice şi cu plantele premergătoare. Lucrarea de bază a solului o constituie arătura adîncă făcută vara cît mai devreme. Lucrările solului au o contribuţie însemnată la obţinerea recoltelor mari. Efectul lor este mult mărit cînd se aplică împreună cu alte măsuri agrotehnice. Prin arătura adîncă se distrug şi o serie de boli şi dăunători ai culturilor, iar în sol se acumulează mai multă apă şi hrană pentru plante. Pentru unele plante adîncirea stratului arabil e mai necesară decît pentru altele, unele soluri au nevoie de arături mai adînci decît altele. Pe unele soluri eficacitatea adîncirii arăturii se manifestă din primul an, în timp ce pe altele eficacitatea devine evidentă din anul al doilea. Aşadar, trebuie cunoscute: tipul de sol, grosimea actuală a stratului arabil şi a stratului cu humus, cît şi însuşirile fizice, chimice şi biologice ale stratului arabil şi subarabil. O dată cu adîncirea solului arabil este necesar să se dea îngrăşăminte organice şi minerale în cantităţi mai mari decît în mod obişnuit.

Pe solurile cu textură lutoasă şi luto-nisipoasă (cernoziomuri) se recomandă aratul la adîncimea de 28—30 cm. Pe solurile cu textura argiloasă, luto-argiloasă se recomandă aratul mai adînc, la 30—40 cm. Arătura de vară se va executa întotdeauna pe toate tipurile de sol obligatoriu în agregat cu grapa stelată, iar în lipsă cu grapa cu colţi reglabili. Arătura trebuie păstrată curată de buruieni şi fără crustă pînă la semănat, prin discuiri şi lucrări cu cultivatorul sau cu grapa cu discuri în agregat cu colţi reglabili, iar înainte de semănat să fie pregătit patul germinativ prin discuire mobilizîndu-se solul pînă la adîncimea la care se îngroapă seminţele. Întrucît asigurarea unor recolte bogate pentru anul viitor este posibilă în primul rînd prin executarea unei arături adînci de calitate, îngrăşatul solului şi însămînţatul la timp, este neapărat necesar ca în această perioadă toate forţele din unităţile agricole socialiste să lucreze intens, cu întreaga capacitate a maşinilor şi uneltelor agricole, pentru executarea arăturilor adînci de vară, la cel mai înalt nivel corespunzător.

Este necesar ca acolo unde terenurile eliberate şi acelea care urmează a fi eliberate, să fie arate la timp şi în mod diferenţiat, cunoscut fiind faptul că această lucrare atîrnă mult în balanţa producţiei agricole din anul viitor.

Ing. L. MOLDOVAN

ÎN RAIONUL CĂLĂRAŞI:

150 km. CANALE DE IRIGARE

Unul din raioanele în care lucrările de îmbunătăţiri funciare au cunoscut o frumoasă dezvoltare este raionul Călăraşi din regiunea Bucureşti, raion în care se vor executa pînă în 1965, 40.000 ha. culturi irigate.

Lucrările ce se fac în sectorul Cuza Vodă-Călăraşi-Roseţi-Dichiseni, fac parte dintr-un complex de irigaţii de cca. 11.000 ha, care trebuie dat în folosinţă în anul 1961. Lungimea totală a canalelor de irigare va fi de cca. 150 km.

La chemarea Comitetului raional P.M.R. şi a sfatului popular raional Călăraşi, au răspuns numeroşi cetăţeni, astfel că lucrările se execută prin munca patriotică a ţăranilor colectivişti ale căror terenuri vor fi irigate, şi prin într-ajutorarea colectiviştilor din comunele învecinate.

Au venit aici pe şantier colectivişti din Roseţi, Mircea Vodă, Dichiseni, Coşlogeni, Modelu şi Radu Negru. Ei au executat în toamna anului 1959 şi în primele 6 luni ale acestui an cca. 300.000 m.c. terasamente.

Aceasta a făcut posibilă amenajarea pentru irigare, încă de pe acum, a unei suprafeţe de cca. 1.400 ha., din care 900 ha. au şi fost date în exploatare, cu începere de la 1 iulie.

Realizările deosebite de pe acest şantier sînt desigur şi urmarea sistemului de organizare a muncii. Colectiviştii au alcătuit brigăzi, iar din partea fiecărei gospodării colective există cîte un responsabil care ţine evidenţa volumului de terasamente efectuat şi la în primire lucrările executate, controlînd calitatea lor.

Dat fiind că brigăzile au un caracter permanent, membrii lor s-au deprins cu lucrările de îmbunătăţiri funciare, mărindu-şi cu timpul şi îndemînarea în executarea acestora. Totodată s-a asigurat o participare numerică continuă şi constantă, fără fluctuaţii.

Însufleţirea cu care lucrează colectiviştii este rodul muncii de lămurire dusă de organele locale de partid şi de stat, care au arătat sporul important de recoltă ce se va obţine prin irigarea culturilor. Practic, prin irigare, recolta la culturile de cîmp se poate aproape dubla. Se prevede ca pe terenurile irigate din raionul Călăraşi să se realizeze producţii de 5.000 kg. porumb la hectar şi 30.000 kg. sfeclă de zahăr.

Acest complex va funcţiona prin trei staţii de pompare, din care una plutitoare. Pe lîngă acestea pe traseele canalelor se vor amenaja o serie de staţii de repompare. Toate aceste staţii de pompare şi repompare vor fi electrificate, iar irigarea se va face prin aspersiune şi prin brazde.

Pentru buna organizare şi exploatare a sistemului de irigaţii, pe traseele canalelor se vor amenaja o serie de construcţii hidrotehnice: stăvilare, poduri, sifoane, linii telefonice, cantoane.

In ceea ce priveşte introducerea mijloacelor tehnice noi, se va experimenta folosirea pe scară largă a sifoanelor din vinidur (material plastic), care pînă în prezent au dat bune rezultate şi asigură o economie de metal, ieftinind totodată şi costul lucrărilor.

Ing. GH. GHIMPĂU şi V. MATACHE

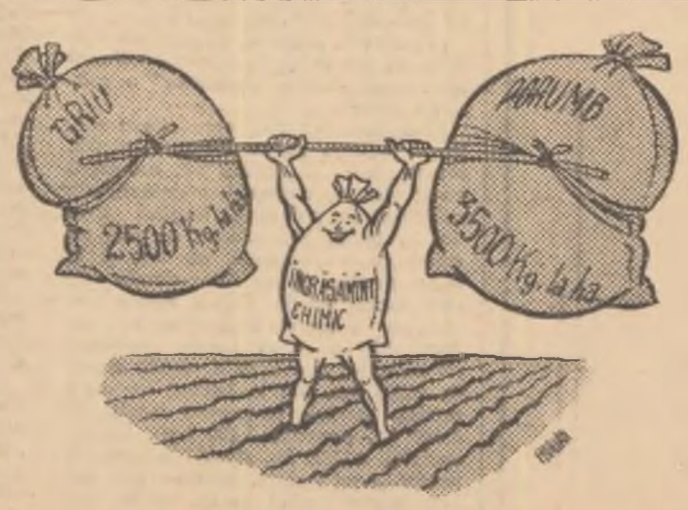

Mic... dar poate mult!

(Desen de C. FLORIAN)

COMOARA

Ce alb e totu-n preajmă de parcă-a nins ciudat
în toiul dulce-al verii cu fulgi şi cu peneturi.
Şi curtea colectivei de-argint s-a luminat
cînd păsările urcă în deal spre acareturi.

Stăpînă peste-această comoară lărmuind
prin pulberea de soare, e-o fată-naltă, brună.
Uşor îndeamnă-alaiul prin ore priveghind...
Năframa-i stringe părul şi-i galbenă cunună.

Iar mîinile ce poartă parfum de meri subţiri
string nevăzute fire ce leagă păsăretul
în plasa şi ocheţii gingaşelor iubiri...
Minunea de rod fraged se-ncheagă cu încetul.

La molimi şi la iazme punîndu-le zăgaz
nu pregetă o clipă neobosita fată.
In zile lungi de grijă, în nopţi fără răgaz
puicuţele crescură, o mare-naripată.

ADRIAN BELDEANU

DIN LUMEA LARGĂ

Cronica evenimentelor internaţionale

O victorie morală a Cubei

In dorinţa lor nesabuită de a-şi impune din nou dominaţia asupra Cubei, monopoliştii din S.U.A. nu se dau în lături de la folosirea celor mai josnice şi perfide mijloace de constrîngere economică şi politică. Astfel, căutînd să dezorganizeze economia Cubei, ei au trimis în repetate rînduri avioane, care au atacat în mod tîlhăresc populaţia paşnică şi au incendiat întinse suprafeţe cultivate cu trestie de zahăr, pricinuind mari pagube materiale poporului cuban. Cu cîtva timp în urmă, guvernul S.U.A. a anunţat, apoi, că este hotărît să nu mai cumpere zahăr cuban, iar recent acelaşi guvern a organizat la San José (Costa Rica) o conferinţă a Organizaţiei State-

Se face curat

lor Americane (O.S.A.) cu scopul de a crea un front unic al ţărilor din emisfera occidentală împotriva Cubei şi de a condamna, în mod public, această ţară.

Manevrele întreprinse de monopoliştii din S.U.A. nu şi-au atins însă scopul dorit. Ce e drept, la Conferinţa O.S.A. care şi-a încheiat de curînd lucrările, Herter, secretarul de stat al S.U.A., a reuşit, făcînd uz de toate mijloacele de presiune, de ameninţări şi rugăminţi — să impună conferinţei o „declaraţie" care încearcă să legalizeze amestecul brutal al S.U.A. în treburile ţărilor din America Latină, dar n-a reuşit să obţină ca Republica Cuba să fie menţionată direct în „declaraţie" şi nici să se exprime o condamnare a ei.

In acelaşi timp, la sugestia lui Herter, în declaraţie a fost inclus un atac împotriva relaţiilor de prietenie cu U.R.S.S. şi R. P. Chineză.

Conferinţa O.S.A. a fost folosită de delegaţia Cubei pentru a demasca politica agresivă a S.U.A. Cu acest prilej, Raul Roa, ministrul Afacerilor Externe al Cubei, a arătat că S.U.A. se străduiesc sub fel de fel de pretexte false să se amestece în treburile interne ale Cubei şi să silească guvernele ţărilor latino-americane să sprijine politica lor agresivă.

Ministrul Afacerilor Externe al Cubei a arătat apoi că poporul cuban nu dă crezare asigurărilor verbale ale S.U.A. că ele nu pregătesc o agresiune armată împotriva Republicii Cuba şi că **Cuba este dispusă să ducă tratative, să examineze, să analizeze marile ei divergenţe cu Statele Unite pe bază de egalitate şi de respectare a suveranităţii ei, respectîndu-se dreptul internaţional.**

După cît se vede, conferinţa de la San José a O.S.A. nu şi-a atins scopul principal pentru care a fost convocată. Cuba n-a fost condamnată. Dimpotrivă, ea a repurtat la această conferinţă o victorie morală demascînd cu tărie politica imperialistă a monopolurilor din S.U.A.

Planurile criminale ale revanşarzilor de la Bonn

Profitînd de politica de îngăduinţă promovată de guvernele ţărilor N.A.T.O. faţă de militariştii de la Bonn, generalii vest-germani din fruntea Bundeswehrului îşi manifestă tot mai făţiş tendinţele lor agresive. Pe această linie se situează şi memorandumul publicat zilele acestea în presa vest-germană, memorandum semnat în numele şefilor de stat major din Germania occidentală de viceamiralul Friedrich Rugge. In acest document, vîrfurile militariste vest-germane cer, într-o formă ultimativă, înarmarea Germaniei occidentale cu arme nucleare şi introducerea serviciului militar obligatoriu. Acest memorandum, întocmit de generalii fascişti Heussinger, Kammhuber şi alţii, care în trecut au slujit pe Hitler iar acum îl slujesc pe Adenauer, este menit să aducă Bundeswehrul pe arena politică, să aţîţe şi mai mult în Germania occidentală psihoza războiului şi să paralizeze împotrivirea maselor populare faţă de remilitarizarea R.F.G.

Memorandumul n-a avut însă efectul scontat. El a fost primit cu vie indignare şi repulsie de opinia publică de pretutindeni, care protestează cu tărie împotriva planurilor scelerate ale militariştilor de la Bonn. In presa franceză, italiană, engleză şi chiar în cea vest-germană au apărut critici vehemente la adresa acestor planuri. Astfel în articolul intitulat: „Bundeswehrul şi arma atomică" ziarul francez „Le Monde" declară că în prezent armata R.F.G. nu poate să nu constituie un pericol pentru o ţară ca Franţa. Armata vest-germană, subliniază ziarul **„îşi extinde permanent participarea la N.A.T.O. şi se pregăteşte să devină, dacă nu a devenit deja cea mai puternică armată din Europa occidentală".** Ziarul italian „Unita" arată că **„Generalii de la Bonn acţionează din nou ca o castă cu vechea lor tendinţă nestăvilită de a se situa deasupra puterii legislative şi executive şi de a deveni arbitru absolut al vieţii interne şi a politicii externe a Germaniei.**

Unjunea vest-germană a persoanelor persecutate de nazişti a exprimat şi ea protestul ei hotărît împotriva acestui memorandum. **„In istoria poporului nostru** — se spune într-o declaraţie recentă a acestei uniuni — **numai în secolul acesta generalii s-au amestecat de două ori în politică şi de atîtea ori, după înfrîngeri îngrozitoare şi după pierderea a milioane de vieţi omeneşti, poporul nostru s-a pomenit în pragul pieirii. Generali ca Heussinger Rugge, Kammhuber şi Zerber, care au servit în Wehrmachtul hitlerist, împing în prezent Bundeswehrul pe calea ignorării totale a învăţămintelor celor două războaie mondiale... Domnii generali şi-au lepădat masca".**

Dacă opinia publică din întreaga lume este indignată de planurile criminale ale militariştilor de la Bonn, cercurile oficiale din Occident caută să minimalizeze pericolul ce rezultă din aceste planuri. Aşa, de pildă, un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe britanic a declarat că nu vede nimic anormal în acest memorandum. Se prea poate ca purtătorul de cuvînt al Ministerului de Externe britanic să nu vadă nimic anormal în planurile criminale ale generalilor vest-germani şi a guvernului de la Bonn care şi-a dat totala adeziune la aceste planuri. Popoarele lumii ştiu însă că pericolul actualelor planuri criminale ale imperialismului german rezidă în faptul că ele tînd să împingă Europa şi lumea întreagă în prăpastia unui război distrugător cu consecinţe incalculabile. De aceea, popoarele lumii, inclusiv poporul german, spun un nu categoric înarmării atomice a Germaniei occidentale şi tuturor planurilor agresive ale militariştilor de la Bonn.

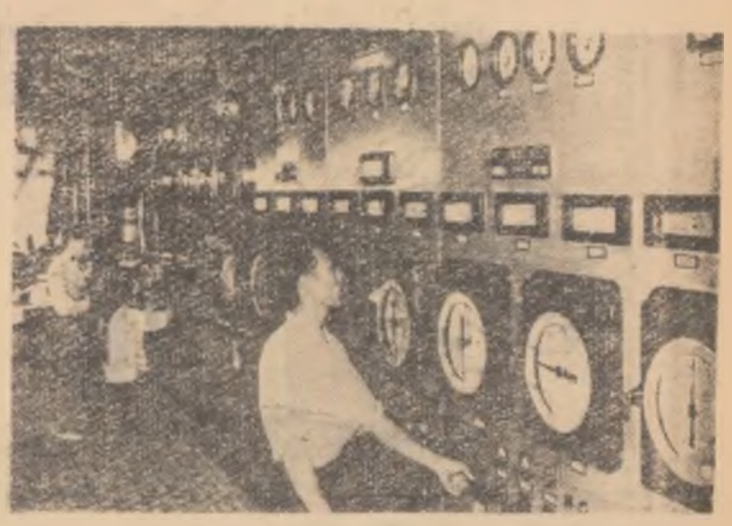

De curînd a fost dată în folosinţă una din cele mai mari centrale electrice din R.D. Vietnam, centrala de la Vin, construită cu ajutorul Uniunii Sovietice. Centrala electrică de la Vin numără 30 unităţi mari şi mici şi are o capacitate de 8000 kW. In clişeu: la tabloul de comandă al centralei electrice de la Vin.

R. D. Vietnam la a 15-a aniversare

Republica Democrată Vietnam, primul stat din istoria Asiei de sud-est unde s-a instaurat un regim de democraţie populară, sărbătoreşte la 2 septembrie a.c. 15 ani de existenţă.

In timp ce sudul Vietnamului a fost transformat într-o colonie a Statelor Unite şi într-o bază militară americană, unde domnesc teroarea cea mai cruntă şi mizeria cea mai cumplită, în Republica Democrată Vietnam, sub conducerea Partidului oamenilor muncii din Vietnam se duce lupta pentru construirea socialismului şi unificarea paşnică a ţării. A fost biruită înapoierea economică, lăsată moştenire de către imperialismul colonialist; au fost biruite greutăţile imense provocate de jaful colonial şi războiul agresiv care a durat opt ani. Dacă în 1955 în Vietnam existau doar 19 uzine şi fabrici cu utilaj învechit, astăzi există 152 uzine moderne. Ţăranii muncitori au primit pămînt, iar 95 la sută din numărul familiilor ţărăneşti s-au unit în cooperative agricole. A fost lichidată complet neştiinţa de carte, iar revoluţia culturală se desfăşoară cu succes. Nivelul de trai al poporului s-a îmbunătăţit. In 1959 salariile muncitorilor şi ale funcţionarilor au crescut cu 25 la sută faţă de 1957, iar veniturile ţăranilor cu 15 la sută.

După 2 septembrie va avea loc cel de-al III-lea Congres naţional al Partidului oamenilor muncii din Vietnam denumit şi „Congresul construirii socialismului". In realizarea planului cincinal (1961–1965) ale cărui directive vor fi dezbătute şi aprobate de către Congres, Republica Democrată Vietnam va simţi din plin, aşa cum a simţit şi pînă acum, ajutorul frăţesc al Marii Uniuni Sovietice, al întregului lagăr socialist.

Sate FĂRĂ oameni

...Aproape o sută de case îţi se înfăţişează ochilor dacă priveşti de pe colinele domeniului Alberti, satul Tajo, situat în sudul Cataloniei. Din depărtare, priveliştea este aidoma întregului peisaj spaniol: case micuţe, cenuşii, toropite parcă de căldura toridă care înăbuşe totul în cale; ici-colo, apar copaci uscaţi şi tufe prăfuite; în mijlocul aşezării se profilează turla bisericii şi furca înaltă a fîntînii... Cobori agale şi ţi se pare curios că nu te întîmpină lătrat de cîini, miros de fum, ţipete de copii. Inaintezi însă îndărătnic şi, pe măsură ce paşii te poartă spre casele din faţă, te cuprinde parcă un fior, o nelinişte dureroasă.

Tu, călătorul, eşti dornic să auzi forfota semenilor tăi, aştepţi ca în ochiurile ferestrelor să zăreşti lumina lămpilor; cauţi cu înfrigurare în jur semnele vieţii şi nu le găseşti. Vezi doar scîndurile late bătute în cruciş la geamuri, vezi lacăte la uşi, garduri sfărîmate, ziduri cu chirpicii năruiţi şi... o tăcere de moarte. In zecile de case domneşte o sinistră singurătate.

REALITĂŢI CAPITALISTE

Unde sînt oamenii? Această întrebare şi-a pus-o corespondentul ziarului francez „Liberation", atunci cînd a străbătut sudul Cataloniei, întîlnind numeroase sate pustii, abandonate de locuitori. Răspunsul l-a aflat la Madrid, cercetînd statisticile agricole. A aflat că în fiecare an, mizeria alungă de la casele lor peste 60.000 de familii de ţărani spanioli. Concentrarea pămînturilor în mîinile marilor-moşieri, lipsa inventarului modern în agricultură, faptul că produsele micilor ogoare sînt vîndute la un preţ de nimic, înăspreşte an de an sărăcia ţărănimii spaniole. Aşa că, ruinaţi, ţăranii pornesc spre oraşe, îngroşînd rîndurile şomerilor, cerşetorilor, năpăstuiţilor soartei. „Mulţi dintre ei — scrie „Liberation" — emigrează, dar şi în America de Sud sau Australia nu găsesc decît o muncă de rob"

...Aceasta este povestea întunecată a satului Tajo. Şi ea se repetă an de an, în proporţie din ce în ce mai mare. „L-am întîlnit pe drumurile pribegiei, pe ţăranul Burillo — scrie ziaristul de la „Liberation". Era încă un om falnic, de aproape 40 de ani, dar părul îi albise cu totul. O puzderie de copii păşeau în jurul unei căruţe cu coviltir. Burillo mîna agale, căci nimic precis nu-l aştepta în faţă. Mi-a vorbit cu amar despre viaţa lui, despre viitor. Acest om îşi pierduse speranţa. Iar eu tăceam abătut căci, din păcate, cunoşteam realitatea".

Intr-adevăr realitatea din agricultura spaniolă este îngrozitoare. „Spania — scrie revista germană „Neue Berliner Illustrierte" — este astăzi ţara cu cel mai scăzut nivel de trai al populaţiei din Europa. 4.000.000 de muncitori agricoli şi 2.000.000 de ţărani săraci nu cîştigă nici măcar minimul de existenţă". Iar revista franceză „Esprit" scrie: „Agricultura înapoiată a Spaniei nu poate aproviziona în măsură suficientă populaţia ţării. In ultimii ani s-a observat că importul de produse alimentare a sporit, ridicîndu-se aproximativ la 55 la sută din totalul importurilor. Cheltuielile pentru agricultură se cifrează numai la 0,6 la sută din întregul buget al ţării. Viaţa ţăranilor este deosebit de grea din pricina preţurilor scăzute la produsele agricole şi a impozitelor foarte mari".

...Exploatare crîncenă, mizerie neagră, ruina a sute de mii de familii, iată care este viaţa maselor ţărăneşti în Spania cîrmuită de regimul fascist al lui Franco!

P. TĂTARU

Intr-un cartier muncitoresc din Barcelona (Spania).

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10 17.60.20, 17.60.40 ABONAMENTE: 7,00 lei anual Taxa poştală plătită în numerar conf. aprobării Dir. Generale P.T.T.R. Nr. 17.933/942. Abonamentele se fac la oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

CU ZÎMBETUL pe buze

Tînărul operator cinematografic Vasile Podina din comuna Vezendiu, raionul Carei, în mod voluntar proiectează filme și în comunele apropiate, unde nu poate ajunge caravana cinematografică.

— Cui îi duci atîtea scrisori, nene?
— Operatorului nostru! Sînt scrisori de mulțumire...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

BECUL

Cînd luna nu răsărea
Gură mindrului dădea
Și stătea în pragul porții
Pînă peste miezul nopții
Făr' să știe cineva
Că iubea, iubea, iubea...
Dar de-o vreme, biata fată
E nițel cam bosumflată.
Căci iubirea ei curată
Seara nu-i mai camuflată.
Zice fata, zice sec:
— Șmecher ești, domnule bec
Nici nu vine bine sara
Tu-ți aprinzi în grabă para
Și-un sărut de vrea băiatul
Mîine știe întreg satul.
Cînd luna nu răsărea
Mă iubea mindrul, iubea
Fără grijă, fără teamă
C-o să afle cumva mama.

Fată mare, ce să-i faci?
Becul n-are vircolaci!

G. MINIȘAN

LA umbra NUCULUI BĂTRÎN

„Phiii, cald al naibi! Și aerul ăsta zăcut! Să-ți intre în suflet nu alta!".

— Pst, tovarăș' Gogule! Vezi că mai luai una!

Dar tovarăș' Gogu, ospătarul, cucăie pe scaun. În toată grădina un singur mușteriu: Dobrică — ăsta de-a strigat acum.

Cînd și cînd dinspre „Căpățini" mormăitul îndepărtat al batozei zvonește prin liniștea încremenită a amiezii.

„Va să zică așa, — adună în gînd Dobrică, îndoindu-și încă o dată de la cap degetele, — ... „Bucuroși de oaspeți" — o dată... „Nuntă la Drăganele" — două... „Pe teren" — trei... „Acul în carul cu fîn" — patru... aia cu semeiștii — cinci... și cu asta de-acu'..."

Aici ochii tînărului numai ce saltă și se țintesc drept în față pe un panou îmbrăcat în hîrtie albă și rezemat de tulpina groasă a nucului: afișul. Scrie acolo „Dobrică"? Scrie! Cu portocaliu — așa, ca să sară-n ochi, nu cu albastru cum l-a scris p-ăla din echipa de dansuri. Și?... Și ce mai scrie?... Tovarășul Sandu Dobrică, așaaa... în monologul „Toamna se numără bobocii" compus de tov. Marinică Podău (Marinică Podău, cu albastru).

Păi, de-ar ști el, Folosea, ce-o să-i audă pe diseară urechile! Că de el zice acolo în monolog. De el și de ăstălalt, de Neală, care n-au dat nici pînă-n ziua de azi ulucile cu var. Ei, să vezi dumneata succes! Păi cînd și-o potrivi el, Dobrică, degetul în scobitura ilicului și-o începe să-i ... la, ssst!... Ce s-aude?... A, uite! Căruțele gospodăriei. Se duc după grîu la arie. Sînt... una două, trei... Și caii... caii toți, care mai de care, cu funde, cu zurgălăi... Afurisita asta, a mică, a lu' Băluță, trebuie că i-a gătit. Și-n ultima căruță — muzicanții. Gata! au trecut de bufet. Tăci, că nu l-au văzut pe Dobrică. Tînărul răsuflă ușurat. Adică... stai! Și ce dacă-l vedeau? E-te-m'! Că de-aia nu mai poate el. A venit pînă acas' c-o „problemă", și-n drum, ca omul și el, s-a oprit colea, să se mai răcorească, ce? n-are voie?...

Ia, știi! Ce tot una-două: „Dobrică — chiulică"?! Păi se compară careva din brigadă cu el? Așa le-or fi spunînd și artiștilor ăia mari de la București?...

— Vezi că-ți mai luai una, tovarăș' Gogule! A patra cu asta...

Capsula zboară cît colo. Bea Dobrică. Nu cumva trebuie să-i ceară vote lui Vlașu?! Că de Vlașu o să-ntrebe diseară tovarășul ăsta, cum îi zice? de-l acum cu „culturalul" la regiune. O să-ntrebe de el, de Dobrică. „Da' p-ăsta de ce l-ați scris cu portocaliu?" — parcă-l și aude. Și tovarăș' Cucu, directorul „căminului" de colo: „D-aia! Că-l cel mai bun din brigadă!" Așa o să le răspundă. „Are la activitateee!... Uitați colea programele! „Bucuroși de oaspeți" — o dată, „Nunta la Drăganele" — două, „Pe teren" — trei, p-ormă..."

— Tovarăș' Gogule, vezi că-ți mai luai... a cincea, cu asta.

— Da' p-ăsta, de ce l-au trecut cu portocaliu?...

Brigadierul Sandu Dobrică a încremenit cu sticla la jumătatea drumului. Visează? sau... Ba nu visează de loc. Întrebarea, aproape așa cum a gîndit-o el adineauri, l-a pus-o un omuleț oprit dinaintea afișului.

— N-au mai avut vopsea la un fel și nu s-a ajuns? —

SCHIȚĂ UMORISTICĂ

continuă el trăgîndu-și un scaun și așezîndu-se la masa de alături.

Nu-i de prin partea locului omulețul. Dar nici de la regiune nu se arata a fi. Vreun pădurean care așteaptă I.R.T.A. ori „mocănița" de 3. Și pînă la 3... ehe! mai e pînă la 3. Omulețul a ales din straița înțesată cu intermediare, pînză pentru ferăstrău, cuie și slăninuță dată prin boia, o legăturică cu de-ale gurii. Mănîncă și ascultă la Dobrică... Cum e cu serbarea de diseară... cu oamenii care-și dau concursul, cu...

— Care aici, pricepi? — arată Dobrică spre afiș — nu mai e vorba că nu s-a ajuns vopseaua. Da' Dobrică ăsta (nu vrea să-i spună că de el e vorba), e printre cei dintîi din brigadă... Are la activitateee!...

Și iar o ia pe degete:

— „Bucuroși de oaspeți" — o dată, p-ormă...

— No, atunci îi fain! — admite omulețul. Dacă și-n brigadă, la lucru, îi tot primul, ăsta, da artist... Că p-ăsta îl crezi ce zice acolo pe scenă... Numai de s-ar ține tot așa. C-am avut și noi unu' la noi, la cămin: pe Țiț. Și tot așa: fruntaș și colo și colo. Ca Dobrică al vostru.

Dobrică dă semne de nerăbdare. Nu prea le înțelege pădureanul. Amestecă arta cu...

— Și nu zici că i s-o suit la cap?

— Cui? — aruncă în silă Dobrică.

— Păi, lu' ăsta al nost'... artistului. Lu Țiț. Că-n loc să lucre, să pună și el ca tot omu' mîna, că-l de zor, dumnealul, ce crezi? stă. Stă, că zice: artistu' nu-i tot una cu ălălalți... Dumnealul, vezi, numai așa... să vină sîmbăta o' duminica la cămin și dă-i cu monoloage, cu poezii: că ăsta-i așa, că ălălaltu' așa... Și cînd ar fi vorba de el, cu stropitul pomilor cu tot, dacă are treizeci de zile-muncă.

Dobrică se ridică plictisit. Pisălog și pădureanul ăsta!

— Da duminică, a, să vezi! Vine dumnealul tot așa cu un cîntecel pe seama unuia Aron de la noi de la stînă că:

Dumneatale, baci Aron
Marți și joi mi-ai tras la somn...

— P-ormă nu-ș ce tot mai spune el p-acolo, că nu-i frumos să șezi cînd alții lucră, că vezi, de aceea toamna la-mpărțeală...

Cînd munca-și împarte harul
Și ăl harnic ia cu carul
Dumneatale, bundoară,
Iei cît duci la subsuoară.

„Ba! C-atît-o să iei tu, măăă — coada-codașilor!" — sare ars Aron. Da' altu', tocmai din fund, de lîngă ușă: „Griji, mă — face — nu-l supăra că n-om mai avea de la cine lua lecții de hărnicie!"... Și zi-i — și fă-l de minune de față și cu tovarăș ăsta, cum îl cheamă, de la raion, de n-o mai știut bietul Țiț... Cald, așa-i?

Omulețul trage cu coada ochiului la Dobrică. „Phii, ce l-o mai pălit căldura. Și așa dintr-o dată... Il tot o apă, drăguțul!".

★

Trei. Atît arată cadranul solar meșterit de pionieri pe miriștea ariei. Tractorul duduie, șuieră, bate tactul. Cantaragiii abia mai prididesc. Cetașii rîd, glumesc... Dobrică, nimic. De cînd s-a întors din sat nu se mai mișcă de lîngă platformă. Servește snopii pentru toba batozei. Servește și cu gîndul la serbarea de diseară socotește de zor: prașilă, zece zile-muncă — o dată, douăzeci, arătură și cu a de azi, vin care va să zică...

— Ajunge! — îi strigă de sus mecanicul.

— Crezi? — se oprește mirat Dobrică.

Și iar o ia de la cap.

SILVIU GEORGESCU

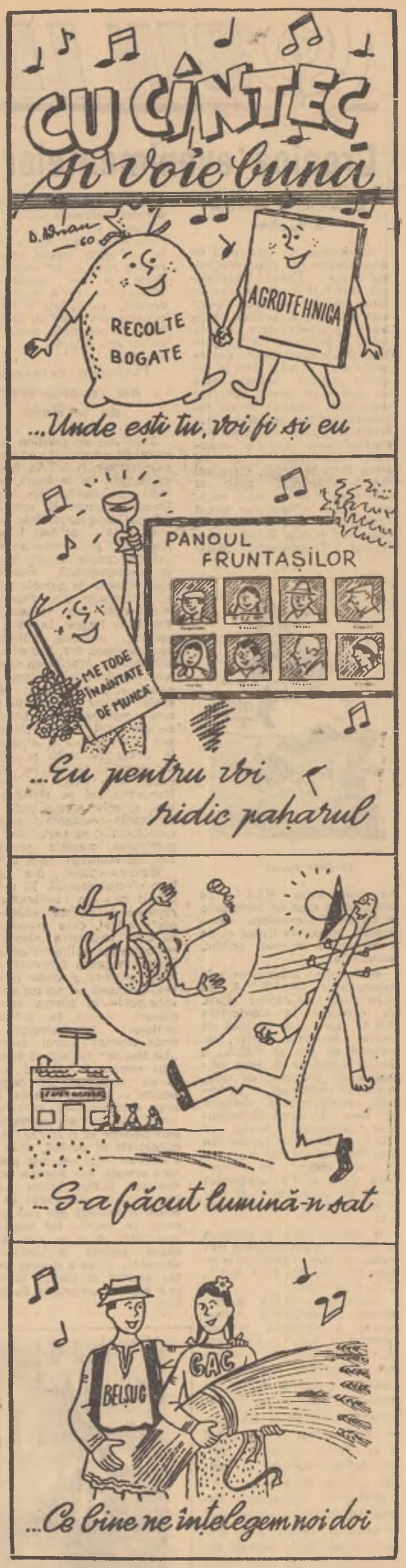

(Desene de ADRIAN DRAGOMIRESCU)

GHICITORI

Strîns cu brîu peste mijloc
Moș Mustață ține-n brațe
Și la soare le răsfață
Pîinile care se coc.
(Indous)

Are roate, cai și tobă,
Are coș, dar nu e sobă
Are site și cuțite
Și-ntr-un ceas un lan înghite.
(Combina)